

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

محمد جعفری
۱۱ اکتوبر ۲۰۱۸

محمد جعفری

ولایت فقیه، بدعت و فرعونیت به نام دین

۱۹

فصل ششم

رسالت و نبوت از دیدگاه حضرت علی (ع)

نظر به این که در دو فصل گذشته، اختیارات پیامبر و اموری که از آنها نهی شده است، به وضوح روشن گردید، جای دارد که نظر حضرت علی(ع) نیز در این مورد آورده شود تا در دو فصل آینده وقتی به بررسی این که چرا پیامبر اکرم(ص) و حضرت امیر زعامت امور مسلمین را در برهه ای از زمان به دست گرفتند، پرداخته می شود، مطلب وضوح بیشتری پیدا بکند.

۱- امیر مؤمنان می فرمایند: وقتی که ستون دین و یقین از هم گسیخت و اصل دین دگرگون و در آن اختلاف کردند و خردمندان خاموش و نابخردان بزرگ و گرامی شدند، خداوند پیامبر خود را به سوی آنان فرستاد.

" شهادت می دهم که محمد(ص) بنده و فرستاده اوست. و حالی که مردمان به فتنه هائی گرفتار آمدند که در آن، رشته دین از هم گسیخت و ستونهای یقین از جای برکنده شد، و اصل ایمان [دین] دگرگون گردید و کار در هم آشفت و راه بیرون شو[بیرون رفتن] از آن فتنه ها تنگ شد و طریق نجات نا پیدا. پس راهنمائی بی نام و نشان شد و نا بینائی جهانگیرو به خدای بخشایشگر نافرمانی ورزیدند و شیطان را یاری کردند و ایمان خوار گردید، پس، پایه های آن فرو ریخت و نشانه های آن ناشناخته ماند و راه های آن ویران شد و جاده های آن کور؛ در بهترین خانه و با بدترین همسایه خوابشان بی خوابی بود و سرمه چشمشان سرشک.

در سر زمینی که در آن جا دانا دهان بسته بود و نادان گرامی می نمود مردم پیروی دیو[شیطان] کردند و رهرو وادی او گردیدند و به آبشخور او وارد شدند. نشانه های دیو با مدد آنان به کار افتاد و درفش دیو بر پای گردید و برافراشت و

در آن روزگار پر فتنه، مردم سرگردان و سرگشته و نادان و فتنه زده بودند، محمد(ص) را با دین مشهور و نشانه مآثور و کتاب مسطور [نوشته]، و نور درخشان و روشنی تابان فرستاد تا شبهه ها را بزدايد و با بينات حجت آورد و با آیات بيم دهد و با عقوبتها بترساند." (۱)

۲- امير مؤمنان، هدف از ارسال پيامبران را ياد آوری نعمتهای فراموش شده و ابلاغ پيمان رسالت معرفی می کند: " و از تبار او [آدم] پيامبران را برگزید و از آنان وحی را، و ابلاغ رسالت را پيمان گرفت، همان هنگام که بیشتر آفریدگان او پيمان او شکسته بودند و از حق بی خبر مانده و به او شرک ورزیده، و به حيلت شیطانها از معرفت خدای سبحان دور گردیده و از بندگی او مانده.

پس آنگاه خدای سبحان رسولان خود را در میان آنان برانگیخت و پيامبران خود را با فاصله ها به سوی آنان فرو فرستاد تا ادای پيمان فطرت را از آنان بخواهند و نعمتهای فراموش شده او را به آنان یاد آور شوند و به برهان و حجت تبلیغشان کنند و گنجینه های پنهان عقول را برایشان برانگیزاند و نشانه های قدرت را که بر بالای سرها برافراشته و در زیر پاها گسترده است بر آنان بنمایاند و وسایل معیشت را که مایه زندگی آنان است، و روز سرنوشت را که جهان فانی را در آن روز بدرود می گویند و رنجهایی را که آنان را به پیری می فرساید و رویدادهایی را که بر آنان فرود می آید به آنان عرضه دارند.

خدای سبحان هرگز آفریدگان خود را از پيامبر مرسل، یا کتاب منزل یا برهانهای بایسته یا نشان دادن راه راست و روشن محروم نمی گذارد." (۲)

۳- او پيامبران را بيم دهنده و ترساننده و زدودن شبهه از مردم، می نامد: " و در آن روزگار پر فتنه، مردم سرگردان و سر گشته و نادان و فتنه زده بودند، محمد(ص) را با دین مشهور و نشانه مآثور و کتاب مسطور، و نور رخشان و روشنی تابان فرستاد تا شبهه ها را بزدايد و با بينات حجت آورد و با آیات بيم دهد و با عقوبت ها بترساند." (۳)

۴- " گواهی می دهم که محمد(ص) بنده و فرستاده اوست، وی را در حالی برانگیخت که مردم در فتنه و بلائی بسیار به سر می بردند و در سرگردانی غوطه ور بودند، همانا که مهارهای هلاک آنان را می کشانید، و قلهای گمراهی دلهاشان را فروبسته بود." (۴)

۵- " خدای، محمد(ص) را هنگامی به پيامبری برانگیخت که در عرب هیچ کس نبود که کتاب آسمانی قرائت کند یا ادعای پیغمبری داشته باشد. پس، توده مردم را در فرودگاهشان جای داد و به جایگاه رستگاریشان رسانید، بالای عزتشان راست گردید(فاستقامت قناتهم) و سنگ لرزان بنای جمعیتشان استوار گشت." (۵)

۶- انبیاء مأمور تبلیغ احکام الهی هستند: " و البته اگر چشم حقیقت بین و گوش حق شنو و قلب بیدار داشته باشید به شما راه نشان داده اند و حقایق را گفته اند و شما را به راه راست هدایت کرده اند. و به حقیقت می گویم که همانا (به وسیله پیغمبران) وسائل عبرت بر شما روشن شده و از رذائل و چیزهایی که باید منع شوید، منع شده اید و البته احکام الهی را بعد از فرشتگان آسمان جز انبیاء تبلیغ نمی کنند." (۶)

۷- پيامبر بيم دهنده جهانیان و امین تنزیل: " خدای، محمد(ص) را بر انگیخت تا بيم دهنده جهانیان و امین تنزیل باشد، حال که شما ای گروه عرب با بدترین کیش و در ناهنجارترین سرا، در میان سنگهای درشت و ماران افسون ناپذیر می زیستید و آب گل آلود می نوشیدید و

خوردنی ناگوار می خوردید، و خون یک دیگر می ریختید و پیوند خویشاوندی می گسیختید، بنان در جمع شما بر پای داشته و گناه در وجود شما درهم پیچیده بود." (۷)

۸- حضرت امیر شهادت می دهد که بعثت پیامبر به منظور، ابلاغ دلایل عقلی و نقلی و روان ساختن اوامر الهی و بیم دادن مردم قبل از قیامت است:

" و گواهی می دهم که محمد(ص) بنده و فرستاده اوست. او را فرستاد تا فرمانش را روان سازد و دلایل عقلی و نقلی را که بر بعثت او قائم است ابلاغ فرماید و بندگان را پیش از رستاخیز بیم دهد، و اخبار الهی را که ترساننده به کیفر کردار ناشایسته است پیشاپیش بگوید." (۸)

۹- گفتار پیامبر جدا کننده حق از باطل و فرمانش عدل و چراغی است نور افشان برای کسی که پرهیزگار و هدایت جو باشد.

" خاندانش بهترین خاندان و خویشاوندانش بهترین خویشاوندان و تبارش بهترین تبار. در حرم روئید و در کرم قد کشید و بالا گرفت. آن درخت را شاخه ها بلند است و میوه از دسترس بیرون، پس او پیشوای کسی است که پرهیزگار باشد و روشنایی چشمی است که رهبری پذیرد. چراغی است که روشنایی آن موج می زند، و اختر درخشانی است که نور آن ساطع است و آتشنه ای است که برقی از افق می جهد. روش او میانه روی است و سنت او راهنمایی [راه رشد]. گفتارش جدا کننده حق از باطل و فرمانش عدل. او را در زمان فترت پیامبران فرستاد. هنگامی که پیامبری نبود و زمانی که مردمان در عمل لغزش داشتند و امته نادان بودند." (۹)

۱۰- عدالت رفتار و کردار پیامبر است.

" گواهی می دهم که او عادل است که عدالت می کند و حاکمی است که بین حق و باطل را جدا می سازد و گواهی می دهم که محمد بنده و فرستاده اوست و سرور بندگان او. وقتی خدا آفریدگان را به دو گروه قسمت کرد و فرقه فرقه نمود او را در بهترین آن دو گروه قرار داد." (۱۰)

۱۱- پیامبر مژده دهنده و بیم دهنده و اتمام کننده حجت است:

"[پیامبر] رسالت خود را ابلاغ کرد تا مردم اگر نافرمانی کنند، عذری نداشته باشند و امت را نصیحت فرمود حالی که بیم دهنده بود، و مردم را به بهشت دعوت کرد حالی که مژده دهنده بود، و از دوزخ بیم داد حالی که ترساننده بود." (۱۱)

۱۲- فراخوان راه حق و با زبان راستی

" خدا فرستادگان خود را به وحی خویش مخصوص گردانید و برانگیخت و حجت بر آفریدگان خود قرار داد تا نفرستادن انبیاء، بهانه و عذر حجتی برای آنان نباشد و با زبان راستی آنان را به راه حق فرا خواند." (۱۲)

۱۳- پیامبر بشیر و نذیر است:

" آنگاه حق سبحانه و تعالی محمد(ص) مبعوث فرمود، گواه ملت و مژده آورنده و بیم دهنده. به هنگام کودکی بهترین مردم بود، در بزرگسالی بزرگوارترین مردم، از نظر خلق عظیم، پاکیزه ترین پاکیزه و بخشنده تر از آن که مردمان از باران رحمت و بخشش چشم می داشتند." (۱۳)

۱۴- پیامبر امین خداوند و مبلغ رسالت اوست

" و گواهی می دهم که محمد بنده او و فرستاده برگزیده و امین پسندیده اوست. (ص) او را با برهان های واجب، و ظهور پیروزمندی آشکار و روشنی راه فرستاد. به بانگ بلند رسالت را ابلاغ فرمود.

پس، حق و باطل را از یک دیگر جدا ساخت و علمهای هدایت کننده و نشانه های روشن را بر پا داشت و ایمان و یقین را محکم گردانید." (۱۴)
ادامه دارد

مراجعات:

فصل ششم

- ۱- نهج البلاغه، ترجمه دکتر اسدالله میثری، چاپ دهم، خطبه ۲، ص ۶۵ و ۶۷.
- ۲- همان سند، خطبه اول، ص ۵۹.
- ۳- همان سند، خطبه ۲، ص ۶۷، بعد از بازگشت از صفین.
- ۴- همان سند، خطبه ۱۹۱، ص ۷۵۷.
- ۵- همان سند، خطبه ۳۳، ص ۱۶۷.
- ۶- همان سند، از خطبه ۲۰، ص ۱۱۷.
- ۷- همان سند، از خطبه ۲۶، ص ۱۳۵.
- ۸- همان سند، از خطبه ۸۳، ص ۲۶۷.
- ۹- همان سند، خطبه ۹۴، ص ۳۵۷.
- ۱۰- همان سند، خطبه ۲، ص ۸۶۱.
- ۱۱- همان سند، از خطبه ۱۰۹، ص ۴۲۱.
- ۱۲- همان سند، خطبه ۱۴۴، ص ۵۳۵.
- ۱۳- همان سند، خطبه ۱۰۵، ص ۳۸۹.
- ۱۴- همان سند، خطبه ۱۸۵، ص ۷۲۵.